

SOLISTEN

Nummer 1

Januar Februar Marts April 2015

95. årgang

Indkaldelse til generalforsamling
- læs mere inde i bladet

SOLISTEN

FORBUNDETS KONTOR:

Vesterbrogade 57, 1620 København V
 Åbningstid: torsdag kl. 10-13, Tlf. 33 25 05 51
 uden for kontorets åbningstid 26 66 80 63
 E-mail: mail@solistforbundet.dk
 www.solistforbundet.dk

BESTYRELSEN:

Chresten Speggers, Tove Hyldgaard,
 Flemming Leinert, Pia Gruwier, Lars Boye Jensen,
 Pernille Schröder, Christian Steffensen
 Suppleanter: Ove Mynderup, Nis H. Pedersen

FORBUNDETS JURIDISKE KONSULENT:

Advokat Judy Jakobsen

REDAKTØR: Chresten Speggers

RUNDE FØDSELSDAGE

Ole Rasmus Møller 60, den 5. april
 Nis Bank-Mikkelsen 70, den 10. april
 Bertel Abildgaard 60, den 22. april
 Fritze Hedemann 70, den 8. maj
 Per Kauczki 75, den 20. maj
 Lise Bro 50, den 22. maj
 Laura Kamis Wrang 50, den 30. juni
 Paul Hüttel 80, den 13. juli
 Johannes Søe Hansen 50, den 17. juli
 Gert Henning-Jensen 50, den 23. juli
 Peter Ettrup Larsen 50, den 24. juli
 Thomas Peter Koppel 50, den 6. august
 Mads Elung-Jensen 50, den 26. august
 Randi Winther 50, den 4. september
 Ole Hedegaard 70, den 10. september
 Pia Gruwier 60, den 24. september

NYE MEDLEMMER

Max Hansen, skuespiller, Isabella Kragerup, sanger/skuespiller, Lars Bo Kujahn, qanunist, Jan Overgaard, pianist, Thomas Præstegaard, operasanger, Katarzyna Mizerny Præstegaard, operasanger, Allan Sjølin, guitarist/mandolinist, Henrik Sørensen, pianist/organist, Randi Winther, skuespiller/sanger, Linnea Voss, skuespiller, Ann-Christin Wesser Ingels, sanger.

Den opmærksomme læser af SOLISTEN vil have bemærket, at forårsnummeret udkommer lidt senere end normalt. Bestyrelsen besluttede på et møde i februar at springe en udgivelse over. Medlemsbladet er i mange år udkommet fire gange årligt, men omkostningerne og især portoer er steget en del, og vi fandt det derfor rimeligt at skære ned til blot en enkelt udgivelse hvert forår. Foreløbig vil bladet fremover udkomme tre gange årligt: i april, september og december. Medlemmer vil få tilsendt et nyhedsbrev via e-mail, når der er vigtige meddelelser, der skal kommunikeres ud. Hjemmesiden www.solistforbundet.dk er altid opdateret, og her kan man finde nyttige oplysninger, bl.a. om Solisterier, kommende arrangementer, sommerhusene m.m.

Bestyrelsen har igennem længere tid talt om at få et nyt logo til forbundet. Jeg bad derfor tekstforfatter og reklametegner René Vase om at komme med et forslag. Vi har set på et par forskellige muligheder og er nået frem til det resultat, der kan ses på bagsiden af *Solisten*. Ved generalforsamlingen vil der blive uddelt visitkort med kontaktnfo.

Solisterierne kører for velbesøgte huse rundt i landet, og vi ser frem til at være med, når Korsbæk åbner på Bakken. Det første Solisteri på det nye *Postgaarden* er den 5. maj, hvor Christian Steffensen og Henrik Metz præsenterer et program fra besættelsesårene. Forsiden af denne udgave af *Solisten* er et foto af modellen af Postgaardens lille scene, som scenograf Niels Secher har udfærdiget. Det er her, solisterne kommer til at optræde. Sommerens øvrige Solisterier kan følges på forbundets hjemmeside.

På glædeligt gensyn til generalforsamlingen den 12. maj!

CS

**HERMED INDKALDES TIL
ORDINÆR GENERALFORSAMLING I DANSK SOLISTFORBUND**

Tirsdag den 12. maj kl. 16.00 i Restaurant Allegade 10 på Frederiksberg

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Formandens beretning
3. Fremlæggelse af årsregnskab til godkendelse
4. Fremlæggelse af budget til orientering
5. Forslag fra bestyrelsen
6. Forslag fra medlemmer
7. Valg af formand. Chresten Speggers er villig til genvalg.
8. Valg af 3 bestyrelsesmedlemmer, der vælges for 2 år.
På valg er Flemming Leinert, Pia Gruwier og Lars Boye (alle er villige til genvalg).
9. Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen, der vælges for 1 år.
Ove Mynderup er villig til genvalg, men opstiller primært til bestyrelsen.
Nis Hillgaard Pedersen genopstiller som suppleant.
10. Valg af statsautoriseret revisor, der vælges for 1 år.
11. Valg af 2 kritiske revisorer, der vælges for 1 år.
12. Eventuelt

Forslag fra medlemmerne, jf. pkt. 6 på dagsordenen, skal være forbundet i hænde senest 14 dage før den ordinære generalforsamling for at kunne blive behandlet på denne.

Såfremt regnskabet for 2014 ønskes tilsendt pr. post, kan man sende en e-mail til mail@solistforbundet.dk eller ringe til 2666 8063 og lægge besked.

I forbindelse med generalforsamlingen uddeles *Louis Halberstadts Æreslegat*.

Efter generalforsamlingen har bestyrelsen igen i år den glæde at invitere alle de fremmødte til lidt smørrebrød, en øl eller et glas vin – og en forhåbentlig god og positiv snak med solistkollegerne – og måske en sang eller to.

Tilmelding til generalforsamlingen sker ved at sende en e-mail til mail@solistforbundet.dk eller ringe til 2666 8063 og lægge besked.

Tilrejsende medlemmer fra Jylland/Sverige får af forbundet refunderet et beløb, der dækker DSB Standardbilletten, ved forevisning af rejsehjemmel.

Der udloddes som altid 3 flasker vin blandt de fremmødte. Medbring også gerne et par eksemplarer af jeres egne CD-indspilninger til ekstrapræmier.

Vi glæder os til at se rigtig mange af vore medlemmer den 12. maj kl. 16.00.

6 SPØRGSMÅL TIL SOLISTEN:

I anledning af Judith Rothenborgs 40-års-jubilæum som skuespiller, solist og performer besøger jeg hende i garderoben på Folketeatret, hvor hun på Hippodromen opfører sin forestilling *Alder ingen hindring*.

Hvad var det, der satte det hele i gang?

Når jeg sådan tænker lidt over det, så tror jeg, at det i virkeligheden var undertrykkelsen. Undertrykkelse af en personlighed i min barndom. En skrækkelig barndom med forældre, der fjttede rundt og ikke tog sig af mig. Med skilsmisse og kostskole og det, at jeg ikke måtte være den, jeg var. Jeg var for kraftfuld ... Jeg var en lille *power girl*, og det var der slet ikke plads til i det miljø. Vi havde en stor lejlighed inde i København på 7-8 værelser, men jeg boede i badeværelset, fordi der ikke var noget værelse til mig. Her havde jeg et skab, og det var ikke større end ca. 60 cm, hvor jeg havde mit tøj og mit legetøj. Her lavede jeg alle mulige fantasiting med dominobrikker; der var prinsesser, prinser og drager, og jeg skal komme efter dig. Det, at jeg blev holdt nede, blev en længsel efter at føre dialog med verden og at blive set og blive opdaget, genkendt og forstået. Et eller andet sted tror jeg, at min kreativitet er vokset ud af det. Når jeg var hos mine bedsteforældre, så fik jeg lov til at gå i skufferne. Jeg klædte mig ud og dansede slørdans og fortalte historier om alle mulige ting.

Husker du, hvornår du første gang optrådte foran et publikum?

Det var på Bagsværd Kostskole, hvor jeg var 13-14 år. Her optrådte jeg første gang for et publikum. Min far var meget hånlig over, at jeg skulle være skuespiller. Men det har jeg villet være, siden jeg var gan-

Judith Rothenborg

ske lille. Det havde han desværre kun hån tilovers for. Jeg er ikke blevet opdraget særlig kulturelt. De tog os ikke med i teatret eller den slags. De havde for travlt. De havde faktisk ikke tid til at have børn.

Min far overgav sig dog og sagde på et tidspunkt: "Nå, ja ... jeg kan godt se, at det muligvis kan lade sig gøre, at du bliver skuespiller."

Hvor lang tid gik der, inden du søgte ind på teaterskolen?

Efter studentereksamen, hvor jeg er blevet 18 år, tager jeg et år til Frankrig som au pair-pige. Jeg kom hjem og fik arbejde på radioen som speaker, fordi Niels Rothenborg var ansat der, og han fik mig ind, fordi jeg jo har den her lidt specielle stemme.

Jeg var igennem en hel masse prøver, men jeg fik jobbet. Imens læste jeg til skuespiller, først hos Henning Moritzen. Det stoppede jeg med, fordi han arbejdede på teaterskolen og ikke havde tid til mig mere, så han sendte mig til Tove Bang. Jeg kunne heller ikke læse hos ham længere, for når han skulle fremsige fx *Stoppenålen* af H.C. Andersen, var han jo bare så god, så jeg blev helt forlegen. Det kunne jeg slet ikke leve op til. Han sendte mig til Tove Bang. Men jeg kom ikke ind på teaterskolen første gang jeg søgte, og det slog mig helt ud. Jeg kan slet ikke beskrive det. Jeg blev fuldstændig slået af pinden. På en eller anden måde følte jeg jo, at det var det eneste, jeg kunne – og det eneste, jeg ville. Jeg måtte have den identitet på en eller anden måde. Men så kom jeg heldigvis ind året efter i Odense.

Hvem eller hvad har været med til at gøre dig – til dig?

Hvorfor bliver man den, man er? Altså ... Tove Bang. Det, at hun lod mig læse med sig igen, betød utrolig meget for mig. Jeg havde jo det her enorme mindreværds-kompleks. Samtidig havde jeg et selvhad. Men der er ikke nogen specifikke personer, jeg vil fremhæve. Jeg har været så heldig at møde utrolig mange spændende personligheder. Allerede på teaterskolen. Det var ofte udlændinge. En fransk klovn, der kom og underviste os. En tjekke og en svensker. Jeg var tiltrukket af de lidt skæve mennesker, fordi jeg nok passede ganske dårligt ind i virkeligheden. Jeg er ikke politisk anarkist, men jeg er menneske-anarkist på en eller anden måde. På Odense Teater var det hele jo meget fint. Det var Grethe Holmer og Kai Wilton. Når man gik op ad trappen til træning, blev man stoppet og fik beskeden: "Jeg synes, det ville være en god ide, hvis du havde sminke på om morgenen. Man kan aldrig vide, hvem

man møder af instruktører". Den der *konformitet* har altid redet mig som en mare. Filmmageren *John Cassavetes* kom til at betyde meget for mig. Han lavede film med mennesker, der bevæger sig. Jeg var jo alt for ekspressiv for min tid. Man skulle helst være ung og blond og være en pæn pige ... og det har jeg jo aldrig været. Cassavetes skabte film, hvor jeg synes, jeg passede ind.

Du er jo en farverig personlighed. Hvad er det, der gør dig glad?

Det første, der falder mig ind, er min datter. Hun er det største, der er sket i mit liv. At føde et menneske. At gennemleve de ting, jeg gjorde dengang. De ville have taget kejsersnit på mig, men jeg nægtede. Jeg ville føde selv. Jeg havde nemlig en fornemmelse af, at jeg altid havde smuttet uden om alting. Men det her ville jeg gennemføre. Det gjorde sindssygt ondt, men hvor er jeg glad for, at jeg gjorde det. *Det* gør mig virkelig glad.

Det gør mig også meget glad at undervise og kunne give de ting videre, som jeg har lært. Da jeg var ung, troede jeg, at det eneste, der var lykken, var at blive berømt. Sådan har jeg det bestemt ikke i dag. Jeg vil gerne være berømt inden for branchen – eller anerkendt, så jeg kan få nogle jobs. Men der er jo desværre ikke så mange, der kommer og ser det, man laver, når man ikke er *kendt*, så derfor er det svært – en skrue uden ende. Men hvis jeg kun havde haft berømmelsen, så havde jeg jo aldrig udviklet mig til det, jeg er i dag. Den gave, som jeg ikke anede, at jeg havde, at jeg kunne/turde undervise nogen i noget som helst, ville jeg aldrig have fået udviklet.

Jeg kom ud fra teaterskolen, da jeg var 25 år. Året efter begyndte jeg at undervise. Det var tilfældigt. Jeg var på CaféTeatret, og de spurgte mig, om jeg kunne springe til med en dags varsel. De havde en

dramalærer, der var droppet ud, og vi stod med et hold på 13 mennesker. Jeg troede, jeg skulle dø. Men jeg ville jo gerne gøre mine hoser grønne, så jeg sprang til. Og så viste det sig heldigvis, at jeg havde nogle evner, jeg ikke anede noget om. Jeg har aldrig læst en pædagogisk bog eller taget en uddannelse i den retning. Jeg havde selv svært ved at passe ind – måske fordi jeg var for farverig, og folk ikke troede, jeg kunne besætte en helt almindelig rolle. Men når jeg ser andre, så kan jeg forstå, hvordan jeg kan hjælpe dem med at få deres potentiale frem. Jeg kan ikke hjælpe folk med at få talent, for enten så har man det eller ikke, men jeg kan hjælpe med at finde potentialet frem, så de selv kan udvikle det.

Hvad har betydet allermest for dig som mennesket Judith?

Det er buddhismen. Indtil jeg blev 45 år løb jeg efter det, jeg længtes efter. Udviklingen af det kunstneriske. Anerkendelsen. Jeg så mig selv på tusind forskellige måder. Da jeg så møder buddhismen som 45-årig, får jeg på en eller anden måde en platform. Jeg fandt det sted, hvor det åndelige og det praktiske liv smelter sammen. Nu er jeg meget bedre i stand til at håndtere mit sind – som tidligere var fyldt med smerte og et stort *hvorfor?*

Da jeg mødte buddhismen, fik jeg transformeret *hvorfor'et* til et *hvordan*. *Hvorfor* går bagud – *hvordan* går fremad. Jeg lærte det, som man siger i vores buddhisme: at ændre gift til medicin. Det vil sige, ligegyldigt hvad du møder, så kan du bruge det. Det er et godt hjælpemiddel. Det har jeg nu praktiseret i over 20 år, og det har gjort, at mit indre liv er blevet mere roligt, mere funderet og accepteret. *Don't change anything – use it!*

Jeg er opdraget ateistisk – jeg tror ikke på nogen bestemt gud, men vores bud-

dhisme handler om, at du selv er herre over dit liv. Du er din egen lykkes smed. Du kommer i kontakt med dig selv, når du *chanter* og har en forbindelse til universet. Hvorfor? Det har jeg ingen anelse om. Det er tro – og det kan ikke forklares.

Hvad er det, der har givet dig og dit liv mening? Det, der har fået det hele til at hænge sammen for dig?

Det er drivkraften. Den der længsel. Og at få lov til at arbejde med unge mennesker. Jeg har jo stadig mange elever, der gerne vil ind på teaterskolen. De holder mig i gang. De holder mig ung i sindet. Det giver mening at hjælpe nogen til at hjælpe sig selv. Og det er jo så vidunderligt at se folk blomstre. Sådan har jeg altid haft det. Jeg mødte en mand engang, amerikaner var han, og han sagde: *Don't repay kindness – pass it on!* Evnen til hele tiden at være opmærksom på, at du kan transformere ting, du kan hjælpe, og du kan være med til at gøre livet bedre for andre og dermed også for dig selv.

Det giver mig også stor mening at nyde livet! Jeg er meget materialistisk og oplevelsessøgende. Jeg elsker oplevelser. Om det er en stjernekastet, der lyser, eller i går aftes, da jeg kom hjem, var det en solsort, der begyndte at synge uden for mit vindue. Selv i de perioder i mit liv, hvor jeg har haft det forfærdeligt. Jeg har været deprimeret, og jeg har haft cancer – men noget, jeg altid har evnet, som jeg tror er det, der vil få mig til at overleve nærmest hvad som helst, indtil jeg dør, er evnen til at *nyde* alting! Om det så er farver, en blomst, et menneske, en sky, et billede ... Jeg tager alt ind og er god til at tage billeder af det. Det tror jeg er grunden til, at det er lykkedes mig at komme igennem de forskellige kriser, som jeg jo også har haft i mit liv. Også store kriser. Men som det ser ud nu, så er de fleste kriser bag mig.

De største øjeblikke i dit liv som solist og som skuespiller. Fortæl lidt om dem?

Det er nemt. Da jeg spillede min forestilling som hed: *Ærlige løgne*. Samme slags opbygning som den forestilling, jeg spiller nu (*Alder ingen hindring*), men bare for 20 år siden, hvor jeg også rejste rundt og havde en pianist med og ellers var alene og fortalte historier om kærlighed, livet og døden. Da stod jeg en aften på Svalegangen i Aarhus, og jeg havde en sætning, der lød: *Kender I det, når man er arbejds-*

løs? – mens jeg gik frem på scenen og kom tæt på publikum. Bagefter var der en, der sagde: ”Prøv at gå baglæns i stedet for, når du siger den sætning”. Den iagttagelse, hvor jeg mærkede forskellen på at gøre det ene eller det andet i stedet for at være tæt på publikum, så jeg gav ordene mere plads og rum ... Det var et sublimt øjeblik for mig. At forstå som solist og som skuespiller, at man måske skal træde et skridt baglæns indimellem for at åbne op for forståelsen.

Fra forestillingen Alder ingen hindring

Man giver publikum en større valgmulighed ved at åbne op. Jeg skal ikke postulere budskabet, men stille spørgsmålet.

Og så i denne omgang af min forestilling *Alder ingen hindring* at opdage, at jeg er nået dertil, at angsten for at gå i stå er overvundet, og at jeg har tiltro til, at det, jeg har, er rigtigt. Det har været helt fantastisk at opleve. Jeg har fået lov til at hvile i min personlighed. Det har jeg aldrig prøvet før. Det var stort.

Hvad vil du gerne stadig nå?

Jeg vil gerne have en rolle i en TV-serie. Det måtte gerne være som en kvinde, der har et teatersted, en bygning af en eller anden art (det vil jeg også gerne have i virkeligheden) – hvor jeg er en slags mamaagtig person, der samler unge og ældre solister og nybegyndere. Kunstnere i alle genrer, der har sådan et *multisted*, hvor man kan præsentere det, man nu har gang i. Et sted, der hjælper folk frem med deres drømme. Her skal være underholdning hver dag af forskellig slags. Her er også en café. Et sted, hvor man kan få formidlet alle de ting, man har i skuffen. DET kunne jeg SÅ godt tænke mig.

Og så vil jeg gerne lave en slags klovneforestilling. Det er en idé, jeg længe har haft – og jeg har den næsten inde i hovedet. Et livsforløb imellem en kvinde og en mand. Men den er jeg stadig lidt for ung til. Jeg vil gerne indtale en masse bøger og tegnefilm – og jeg vil gerne spille *Alder ingen hindring* i London og i New York. Jeg har oversat den til engelsk.

Jeg vil gerne blive mormor – og endelig vil jeg gerne genfinde kærligheden, så det ikke kun er *teatret*, der er prinsen på min hvide hest.

CS

LONDON I UGE 8 – 2015

Det kunne have været en helt almindelig vinterferie i storbyen med de mange muligheder, teateroplevelser og fristelser. Det blev meget mere end det.

Der er et pust af international klasse over London i netop denne uge. Det er Fashion Week, og det er vinterferie for en del engelske skolebørn. Påskeliljerne er langt fremme, kameliaerne er i blomst i rækkehusenes forhave, og her er herlige forårstegn. Men det er så sandelig også i denne uge, at vores æresmedlem Michala Petri har release-koncert i Wigmore Hall i anledning af udgivelsen af albummet UK/DK, hvor hun spiller sammen med Mahan Esfahani. Wigmore Hall er en af verdens mest anerkendte koncertsale for kammermusik med en akustik i særklasse. Den ligger ca. ti minutters gang fra Oxford Circus i nordlig retning. Man ankommer til et hus, der udefra ligner de fleste andre. I dagens anledning er der tændt fakler. Men når man kommer ind ad hoveddøren, går man igennem en, hvad jeg vil kalde *Harry Potter*-lignende lang gang med høje mørke lakerede træpaneler og varme røde tæpper på gulvet. På væggene hænger der lysopsatser i nypudset messing, og her er på alle måder højt til loftet. For enden af gangen finder man en mindre hall, der dels fører ind til selve koncertsalen, dels har en bred trappe til 1. sal og en mindre af slag-sen til kælderetagen, hvor der er bar og garderobe.

I programmet for koncerterne, der afholdes i foråret 2015, finder man mange verdensberømte solister, og listen af sponsorer og støtter for denne unikke koncertsal er heldigvis lang.

Lars Hannibal tager venligt imod publikum og viser os lidt rundt. En del herboende danskere var mødt op, og en del gæster fra Danmark. Min ledsager denne aften var Solistforbundets rådgiver, Judy Jakob-

sen, som tilfældigvis også var i London i et par dage i denne uge. Vi bliver bænket i en lille danskerkoloni på række 12 – i den bedste halvdel af koncertsalen. Et meget smukt rum, der tydeligvis har haft samme fine stand i mange år. Her værnes om kvaliteten, og æstetikken er på alle måder i højsædet, både hvad angår de solister, der optræder, og de forhold, de optræder under. Salen er tætpakket, og stemningen spændt.

Vi får en fremragende koncert i to afdelinger. Michala træder ind på scenen i sin sædvanlige fine beskedne stil med favnen fuld af forskellige fløjter. Mahan Esfahani charmerer publikum fra cembaloet og fortæller os undervejs lidt om, hvad det er, vi skal opleve. Først Johann Sebastian Bachs sonate for fløjte i g-mol, så en sonatina af Gordon Jacob og en Fantasia

af Axel Borup-Jørgensen. Første afdeling slutter med Arcangelo Corellis sonate i g-mol. I pausen er der blandt publikum tydeligvis stor begejstring for det, vi er med til. *Marvellous, impressive, fantastic ...* er blandt de engelske gloser, man hører.

I anden afdeling får vi mere Bach, en sonate i h-mol, Tourbillon af Daniel Kidane, og til sidst er det endnu en sonate af Corelli. Michala Petri tryller virtuost på fløjterne, og vi må overgive os helt og aldeles til det unikke parløb, vi oplever fra scenen. Et par ekstranumre må der til – og mange lange ovationer – inden vi slutter aftenen af med et glas hvidvin i baren, hvor publikum får mulighed for at møde solisterne og købe en CD.

Jeg var meget stolt af at være dansker i London denne aften! Tak for oplevelsen.

CS

LIDT OM SOMMERHUSENE

Foråret nærmer sig, så nu skal vi så småt til at gå i gang med forberedelserne til sommerens udlejning. Begge husene er lukket af for vinteren. I november måned blev jeg ringet op af Mogens Jacobsen fra Nykøbing Sjælland. Han tager indimellem ud for at kigge til huset og havde den 10. nov. konstateret, at der havde været forsøg på indbrud i huset i Klint. Jeg tog derop for at se, hvor meget der var sket.

Hoveddøren og dørkarmen var totalt smadret, men de havde ikke nået at komme ind i huset. Politiet mente, at de var blevet forstyrret under deres forehavende. Politiet var meget interesseret, idet de fortalte, at der efter efterårsferien havde været en del indbrud i sommerhusområderne Lolland, Falster, Møn, Sønderjylland, Nordsjælland og Odsherred. Det er organiseret af østeuropæere, som tager på "turnè" i sommerhusområderne, og der er jo frit slag til at tage ud af landet, eftersom der jo ingen grænsekontrol er. Man havde anholdt nogle stykker, men man har ingen beviser på, at nogle af dem, man har snuppet, har haft noget med forsøget hos os at gøre.

For en sikkerheds skyld tog min kone og jeg det nye fladskærms-TV med hjem,

så nu står det her hos os og venter på at komme tilbage til Klint, når huset engang bliver færdigt til udlejning.

I slutningen af marts bliver de sidste gamle vinduer udskiftet, det drejer sig om de 2 store vinduer i stuen samt 5 andre vinduer.

Den meget hullede Skovløbervej har vi fået repareret på det stykke, som ligger ud for vores hus. Vi måtte desværre selv bekoste det, idet kommunen siger, at Skovløbervej er en privat fællesvej, som grundejerne selv har pligt til at vedligeholde. Det er lidt uforståeligt, idet Skovløbervej er den eneste vej, som fører direkte ned til Sonnerup strand, og nede for enden ved stranden er der ovenikøbet lavet en parkeringsplads, så der er dagligt en del trafik på vejen af folk, som skal ned til stranden.

Og så er der jo vores dejlige hus på Langeland i Hou Plantage. Det bliver tilset af Karen og Torben Ottesen, som passer så fint på huset og sørger for, at alt er, som det skal være.

De medlemmer, som ønsker at holde ferie i et af de 2 huse, kan rette henvendelse til undertegnede på tlf. 5682 0757, mobil 2420 8529 eller på e-mail:

leinert@mail.dk

Flemming Leinert

GLIMT FRA SOLISTLIVET

Steen Svanholm og Rasmus Krogsgaard. Solisteri Revymuseet

*Radioens Wienertrio: Helle Sørensen, Peter Ettrup Larsen og Walter Gaffron.
Solisterier ALSION Sønderborg*

NYT LOGO

En kommentar fra logo-designeren:

"Dansk Solistforbund" er jo et forholdsvis langt navn. Forkortelsen DSF synes jeg er uden sjæl og identitet. Derfor har jeg fokuseret på det centrale ord i navnet – "Solist" – og ophøjet det til et slags bomærke. Bomærket er dog altid ledsaget af forbundets fulde navn.

Jeg har arbejdet med en stilren grafisk løsning, hvor ordet "Solist" skrives med den elegante og markante skrifttype Futura. O'et i "Solist" har jeg erstattet med en node, der netop dækker hullet i det manglende "O".

Dette giver dels bomærket et organisk, grafisk liv, og dels visualiserer det jeres egentlige "produkt" – nemlig den solist (oftest musikalske) der er centrum for jeres virke.

Nodestregen vil desuden forankre og balancere logoet i forskellige brugssituationer.

Som det ses på både brevpapir, visitkort og hjemmeside, er logoet altid orienteret mod formatets kant.

Forbundets fulde titel "Dansk Solistforbund" er skrevet med samme typografi, men med en farvemæssig tilføjelse.

Således at "Solist" holdes i sort som i bomærket, mens ordene "Dansk" og "Forbund" står i en lys lilla nuance.

Dette farveanslag giver nogle spændende variationsmuligheder, alt efter hvilken sammenhæng logoet bruges.

Fx fungerer logoet bedst på brevpapiret med diskret brug af farve, hvorimod hjemmesiden trænger til en farverig bjælke, hvori logoet fungerer.

Ligeledes vil det i andre brugssituationer – ex. t-shirts, klistermærker, brochurer etc. – oftest være klædeligt med en farve.

Variationen over lilla er jo smag og behag – og ikke et stramt begrundet valg. Kulturrelt associeres lilla ofte med kreativitet og åndelighed. En blanding af den energiske røde farve og den stabile blå.

René Vase

LOGOFORSLAG/ VARIANTER

POSITIVT LOGO / HVID BAGGRUND

POSITIVT LOGO / MØRK BAGGRUND

NEGATIVT LOGO / MELLEMBAGGRUND

